

* * * * *

D R A U D Z E

#2 Smirnas draudze – Atklāsmes grāmata 2:8-11

IEVADS

Mūsu ceļojums pa Māzāziju turpinās un dodamies no Efesas uz ziemeļu pusi – ciemos pie Smirnas draudzes, kurai Jēzus ir adresējis nākamo vēstuli Jāņa Atklāsmes grāmatas 2.nodaļā. Katra no šīm septiņām draudzēm bija reāla vieta, bet vienlaikus katra reprezentē kādu no draudžu veidiem.

DISKUSIJAS DAĻA

1. Izlasām šodienas Rakstvietu – Jāņa Atklāsmes grāmatas 2:8-11. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par šo tekstu?

[Lai katrs izsakās.]

2. Ar kādiem vārdiem Jēzus Sevi stāda priekšā šīs vēstules sākumā? Kādēļ Viņš uzsver tieši šo pazīmi?

Jēzus saka, ka Viņš ir "Pirmais un Pēdējais". Izlasām visu sešu vēstuļu ievadus, kuros Jēzus min kādu pazīmi par Sevi: gandrīz visi no tiem jau tika minēti 1.nodaļā! Tātad Jēzus katru reizi izvēlas kādu no šīm pazīmēm uzsvērt.

Kādēļ Smirnai izvēlēta tieši šī? Visticamāk tādēļ, ka viņiem, kuri diendienā tika konfrontēti ar ciešanām un nāvi, bija nepieciešams īpašs iedrošinājums. Un no kura gan to būtu labāk saņemt par to, Kurš Pats bijis nāvē, un vēl vairāk – no nāves augšāmcēlies!

Ar apzīmējums "Pirmais un Pēdējais" Jēzus arī skaidri atklāj, ka Viņš ir Dievs. Izlasām četras Rakstvietas no Jesajas grāmatas, kur Dievs Sevi šādi nosauc: 41:1-4; 43:9-11; 44:3-7; 48:12-13.

3. Jēzus tātad saka, ka jau bija tad, kad vēl neviena nebija, un paliks pēdējais tad, kad visi jau būs prom. Citiem vārdiem sakot – Viņš ir dzīvs visu laiku. Kā tādā gadījumā saprotams, ka bijis miris (Atkl 2:8)?

Šī iemesla dēļ Jēzum bija jānāk miesā, kā cilvēkam, lai Viņš spētu nomirt. Tomēr Viņa nāve bija tikai īss pārrāvums pāri plūstošas dzīvības avotā – izlasām Ebr 7:16: Viņš nomira “nesatricināmas dzīvības spēkā”. Pat mirstot, dzīvība plūda pāri Viņā.

4. Nākamajā pantā Jēzus saka “Es zinu”? Ko tas nozīmēja Smirnai?

Jēzus visām draudzēm saka “Es zinu”, bet tie var izraisīt divējādu reakciju – bailes vai iedrošinājumu. Tā kā Smirna bija draudze, kas cieta Kristus dēļ, šie vārdi tai bija mierinājums. Kopā ar atgādinājumu par Kristus nesatricināmo dzīvību un Viņa personīgo pieredzi, ejot cauri nāvei, Viņa vēsts ir apmēram šāda – “Es vienmēr esmu bijis klāts, esmu redzējis visu, kas ar tevi notiek, un man ir vara pār visu, arī nāvi. Pat tad, kad Es biju miris, es biju dzīvības pilns. Tu vari man uzticēties!”

Ja Jēzus šodien ienāktu pa durvīm Tavā istabā un Tev teiktu “Es zinu visu par Tevi” – ko tas nozīmētu Tev? Vai Tu Viņu gaidi?

5. Kādēļ Jēzus Smirnai neko nepārmet? Kādu lomu tajā spēlē vajāšanas?

Jo draudze, kura tiek vajāta, pati attīra sevi. Visi nepatiesie kristieši, kuri mīl pasauli un savu dzīvību vairāk par Kristu, atstāj to. Paliek vien patiesi. Un patiesie ne vien tiecas uz svētām un no grēka attīrītām dzīvēm, bet kļūst arī par patiesi spēcīgiem lieciniekiem. Tādēļ Jēzus vajāšanas sauc par svētību, nevis lāstu – izlasām Mt 5:17-18. Arī Pāvils labprāt ir vajāšanās – izlasām 2 Kor 12:9-10.

Ko Pāvils šeit sauc par spēku, to Kristus šodienas Rakstvietā sauc par bagātību – izlasām Atkl 2:9. Jēzus saka, ka par spīti nabadzībai un ciešanām, šī draudze tomēr ir bagāta. Materiālajā ziņā Smirna bija nabadzīga, grieķu valodā “nabadzībai” ir divi vārdi – “penes”, kas ir stāvoklis, kad tev ar pilnu darbu slodzi pietiek tikai pamatvajadzībām un nekā nepaliek pāri uzkrājumiem; otrs ir “ptochoi”, kas ir ubaga nabadzības līmenis. Smirna ir “ptochoi”, tomēr Jēzus acīs tā ir bagāta.

Kā šī bagātība, jūsuprāt, izpaudās? Draudzē, kas tiek vajāta, atsīņājas tikai patiesie kristieši, līdz ar to paliek tie, kuriem ir patiesa mīlestība, tie ir patiesi draugi, šādai draudzei ir svētums, tādēļ arī spēks un ietekme pasaulē, un pāri visam tai ir Pats Draudzes Dibinātājs – Jēzus. Ta ir bagātība. Izlasām Atkl 3:17-18 – kas ir teikts par šo Lāodikejas draudzi? Tieši pretējais – domā, ka ir bagāti, bet patiesībā ir nabagi, kuriem Kristus iesaka pirkt uguni kausētu zeltu, kas ir attīrīšanās no grēka.

6. Ko Jēzus atklāj par tiem, kuri vajā Smirnas draudzi?

Jēzus piemin jūdus, kuri zaimo draudzi. Blakus citām vajāšanu formām (piemēram, no romiešu puses, kuri pieprasīja savu valdnieku pielūgšanu pēc “Dea Roma” (latv., “dieviete Roma”) principa, kā arī grieķi, kuri pielūdza dažādus elkus) visintensīvākā, acīmredzot, bijusi tieši no jūdiem. Jūdi jau Kristu vajāja un nogalināja, un tagad viņi to pašu turpināja darīt ar kristiešiem (grieķu valodā nozīmē “mazie Kristi”). Jēzus pat lieto ļoti asu valodu, nosaucot viņus par “sātana sinagogu”, viņus, kuri kādreiz bija “Dieva sinagoga”. Bet Jēzus apgalvo, ka viņi tikai sauc sevi par jūdiem, bet tādi nemaz nav. Ko tas nozīmē?

Vārds “ebrejs” apzīmē tautību, bet “jūds” ir reliģiskā piederība. Par jūdu varēja kļūt arī cittautieši. Tā, nu, būt jūdam nozīmēja izpildīt kritērijus, un galvenais ir – atzīt To Kungu. Jēzus laikā

bija daudz jūdu – farizeju un Rakstu mācītāju – kuri ārēji skaitījās jūdi, bet ar saviem darbiem apliecināja, ka patiesībā nav Dieva ģimenē, bet velna (Jņ 8:43-35). Izlasām Rm 2:28-29, kur minēta atšķirība starp ārēju un iekšēju (patiesu) jūdu. Tāpat ir arī ārēji un iekšēji (patiesi) kristieši – viens no spilgtākajiem piemēriem ir Krustneši, kuri skaitījās kristieši, bet ar darbiem apliecināja, ka nav.

Arī Draudzē ir ”ārējie” un ”iekšējie” kristieši – nepatiesie un patiesie. Tas nozīmē, ka draudze var saukties draudze, bet nepildīt Kristus nodomu un rezultātā nemaz nebūt daļa no Kristus miesas. Tādēļ teologi ir ieviesuši terminus – ”redzamā un neredzamā draudze”. Pasaulē ap diviem miljardiem cilvēku skaitās kristieši, bet no viņiem, visticamāk, tikai neliela daļa ir patiesi kristieši, par ko arī Jēzus runā Kalna svētrunas noslēgumā (Mt 7:13-14), pieminot platos vārtus un plato ceļu, pa kuru iet ”daudzi”, un šauros vārtus un šauro ceļu, pa kuru iet ”maz”. Abas grupas uzskata, ka dodas uz Debesīm, tādēļ abas ārēji izskatās pēc kristiešiem, tomēr tikai šaurais ceļš aizved turp.

Vēl līdzīgs salīdzinājums aprakstīts Jes 6:12-13, kur liels koks tiek nocirsts, pāri paliekot vien mazam celmam, kas ir patiesie Dieva ļaudis.

7. Kāda vajadzētu būt mūsu attieksmei pret vajātajiem kristiešiem pasaulē?

Galvenokārt, lūgt. Izlasām Ebr 13:3 – mums vajadzētu viņus atcerēties un just līdzī tū kā jūt līdzī viens miesas loceklis, ka kādam citam miesas loceklim rada sāpes. Kā mēs varam panākt kaut vai tuvu līdzjūtību? Viens veids ir ik pa laikam izlasīt kādu grāmatu par vajātajiem kristiešiem pasaulē. Tas var palīdzēt radīt reālu apziņu par to, kādos apstākļos mūsu brāļi un māsas dzīvo.

8. Izlasām šodienas Rakstvietas 10.pantu – ko Jēzus sola Smirnas draudzei? Ka kļūs vieglāk?

Nē, Jēzus nesola, ka kļūs vieglāk, Viņš saka, ka ciešanas turpināsies. Tomēr viņi tās spēs panest, jo Viņš būs ar viņiem. Viņš saka, ka velns iemetīs kādus no viņiem cietumā uz neilgu laiku, pat jau beigās sekos nāve. Par ko liecina šī norāde uz velnu – ka velns ir stiprs, vai ka Kristus ir stiprs?

Ar šo norādi Jēzus apliecina, ka Viņš jau zina, kas notiks nākotnē, kā arī, ka Viņš Pats pieļaus šo notikumu. Tas liecina par Kristus spēku, kas ir pārrāks velna spējām. Pārfrāzējot Jēzus teikto, tas varētu skanēt šādi – ”Es likšu velnam kādus no jums iemest cietumā!” Tātad, Jēzum ir kontrole pār visu. Mārtiņš Luters ir teicis – ”Velns ir Dieva velns.”

9. Kādēļ Jēzus pieļauj, ka velns iemetīs cietumā Smirnas draudzes locekļus?

10.pantā ir teikts, ”lai jūs pārbaudītu.” Ja Smirnas draudze jau ilgi tikusi vajāta un Jēzus tai pat dod šo pozitīvo atzinumu, ka ar viņiem viss ir kārtībā (citiem vārdiem sakot, ”jūs esat pārbaudīti, un Es jūs esmu par labu atzinis”) – kādēļ viņi ir vēl jāpārbauda? Un kāds varētu būt šīs pārbaudes mērķis – kuram kas ir jāpierāda?

Visticamāk, Dievs šādā veidā vēlas kaut ko pierādīt – pašam Sātanam! Velns ir kristiešu apsūdzētājs un viņš meklē veidus kā iesēt šaubas un, ja iespējams, pat atņemt viņiem Glābšanu. Tādēļ Dievs reizēm ļauj velnam pārbaudīt mūs, lai beigās atklātu, ka mūsu Glābšanu nav iespējams atņemt.

Vislabāk zināmais piemērs ir Ījabs, kuru Dievs atļauj Sātanam pārbaudīt, atņemot visu,

izņemot dzīvību. Ījabs paliek uzticīgs. Arī Pēteri Jēzus atļāva pārbaudīt – izlasām Lk 22:31. Pēterim dzirdot, ka Sātans vēlējies ietekmēt mācekļus, iespējams, pretjautājums varēja atskanēt šāds – “Jēzu, Tu taču viņam neatļāvi?!” Par ko liecina Jēzus atbilde nākamajā pantā (32.)? Ka Viņš tomēr atļāva. Bet, pirmkārt, Jēzus lūdza par Pēteri, kas ir lielākā iespējamā drošība; otrkārt, šo pārbaudījumu pieļāva ar nolūku, padarīt Pēteri stiprāku, lai viņš varētu stiprināt pēc tam citus.

Tā, nu, redzam, ka Dievs reizēm pieļauj sātana pārbaudījumus, un tas ir pagodinājums mums, kristiešiem, jo Viņš mūs izmanto par Sava goda pasludināšanas instrumentiem garīgā skatuvē, apliecinot ļauno garu pasaulei Dieva spožo un neuzvaramo Glābšanas spēku. Ījabs izturēja līdz galam, Pēteris izturēja, un tāpat katra jaunpiedzimušā kristieša Glābšana ir mūžīga un neatņemama. Izlasām Rm 8:35-39, kur tas ir vēlreiz skaidri pateikts Pāvila vārdiem.

10. Noslēgumā izlasām 11.pantu – ko Jēzus sola tiem, kas uzvar?

Ka otrā nāve viņiem nenodarīs ļaunumu. Kas ir otrā nāve? Izlasām Atkl 21:8. Otrā nāve ir mūžīgā pazušana. Visi cilvēki mirs pirmo nāvi, bet ne visi mirs otro. Tiem, kuri nemirs otro, ir kāda vienojoša pazīme – kas tā ir? Attīrīšanās no grēka.

Izlasām Atkl 20:14-15 – diemžēl mums nav iespējas ieskatīties Dzīvības grāmata, kurā ir ierakstīti tie, kuri ir glābti. Tomēr mums ir dota cita grāmata, kurā ir aprakstīts, kādi ir tie, kuri ir glābti. Un šī grāmata ir Bībele. Psalmists 119.Psalmā saka “Es turu Tavus vārdus savā sirdī, lai negrēkotu pret Tevi.” Dzīvošana saskaņā ar Dieva Vārdu un ļaušana Tam veidot un vadīt savu dzīvi, ir veids kā attīrīt to, lai Dievs to varētu lietot. Kā mūs katru individuāli, tā arī draudzi kopumā.

Smirna bija “tīrā draudze”, tāda, pēc kādas ilgojās Pāvils, zinot, ka arī Kristus pēc tādas līgavas ilgojas – Ef 5:25-27.

NOSLĒGUMS

Smirnas draudze bija ārēju vajāšanu dēļ iekšēji attīrīta, un tādēļ Jēzus to spēja lietot. Evaņģēlists Dvaits Mūdijs šo domu izteicis saviem vārdiem šādi: “Dievs nemeklē zelta traukus un neprasa pēc sudraba traukiem, bet Viņam ir vajadzīgi tīri trauki.”